

ad § 7.

Foruden den i det Foregaaende nærmest omhandlede Forbedring af de fast lønede Embedsmænds Gager, har Ministeriet, som antydet, troet at burde andrage paa, at de ringere aflagte Vetsente og Bestillingsmænd tilstaaes en endog noget forøget Hjælp, hvorfor man ogsaa har ladet Tillæget for de ringest gagerede under Lovens almindelige Bestemmelser henhørende Embedsmænd indtræde noget tidligere end for de øvrige under Loven hørende Individuer. Naar Ministeriet imidlertid for dette Dyrctidstillægs Bedkommende har troet at burde vælge en væsentligt forskjellig Vej fra den i saa Henseende tidligere fulgte, er dette fornemmelig motiveret ved Hensyn til, at denne extraordinaire Hjælp bør gjøres mere frugtbringende end hidtil, idet det nemlig maa erkjendes, at efter de tidligere emanerede Love om overordentlig Understøttelse til ringere aflagte Embeds- og Bestillingsmænd paa den ene Side den ydede Hjælp for Mange har været aldeles utilstrækkelig, medens det paa den anden Side ikke kan nægtes, at Flere have erholdt Hjælp,

som ikke kunne siges dertil at have været egentlig trængende, eller har staaet i passende Forhold til deres hele Stilling. Dette Misforhold har man søgt at afhjælpe ved at give Administrationen friere Hænder over Fordelingen af det bevilgede Beløb.

Man har ei forinden Udarbejdelsen af nærværende Lov funnet tilveiebringe aldeles nøjagtig Oplysning om, hvor stort et Beløb der, for hvert enkelt Ministeriums Bedkommende, i Henhold til Loven af 5te April d. A. er udbetalt til den omkvæstionerede Klasse Bestillingsmænd.

Det bemærkes imidlertid til Oplysning om, hvor stort et Beløb der i det Hele kan antages at ville medgaae hertil, at den hele Udgift i Henhold til fornævnte Lov, forsaavidt Kongerigets særlige Brancher angaaer, har udgjort 31,466 Rb. 23 Sk., men, da herunder er indbefattet endeel Embedsmænd, som gaae ind under Lovens første Paragrapher, kan Udgiften, selv med Tillæget af en Halvdeel, som ovenfor bemærket, ei anslaaes højere end til omtrent 40,000 Rb.

XLII.

Udkast til Lov,

angaaende

nogle midlertidige Foranstaltninger, sigtende til at sikre Staden Kjøbenhavn tilstrækkelig Forsyning med billige Livsforbrødenheder.

(Forelagt Landstinget den 19de December 1855.)

§ 1.

Indtil den 1ste September 1856 skal det staae de til Staden Kjøbenhavn ankommande saavel inden- som udenrigske Skippere frit for, i de første 4 Uger efter deres Ankomst, fra deres Fartøier til Alle og Enhver at udsælge de i Forordningen om Commerciën af 4de August 1742 § 6 nævnte Victualier, saa og fersk Kjøb, uden Indskrænkning i Henseende til Dvantsiteten af de solgte Varepartier.

§ 2.

Kjøbenhavns Politidirecteur skal derhos være bemyndiget til, under særegne derfor taalende Omstændigheder, at tilstede Udøvelsen af den saaledes indrømmede Udsalgret fra Stæder, anviste i Nærheden af Havnen eller paa andet passende Sted.

§ 3.

Ligeledes bortfalde indtil 1ste Septbr. 1856